

عنوان مقاله:

رابطه بین تورم، نااطمینانی تورمی، رشد سرمایه گذاری و رشد اقتصادی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد کاربردی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

امیر غلامی - مسئول مکاتبات

اکبر کمیجانی - ندارد

خلاصه مقاله:

مهمترین نتیجه حاصل از تورم در اقتصاد نااطمینانی تورمی است. این نااطمینانی با تاثیر گذاری بر تصمیمات عاملین اقتصادی منجر به کاهش رشد اقتصادی می شود. هدف اصلی این تحقیق بررسی رابطه بین تورم، نااطمینانی تورمی، رشد سرمایه گذاری و رشد اقتصادی طی دوره ۱۳۸۷:۲-۱۳۶۷:۱ در ایران می باشد. برای این منظور برای بدست آوردن نااطمینانی تورمی از یک مدل Trivariate-GARCH استفاده گردید. نتایج ما نشان دهنده این است که فرضیه فریدمن (۱۹۷۷) و بال (۱۹۹۲) مبنی بر اینکه افزایش تورم، نااطمینانی تورمی را افزایش می دهد برای ایران پذیرفته می شود. بدین ترتیب، هر متغیری که موجب افزایش نرخ تورم در ایران شود، موجب افزایش نااطمینانی تورمی و در نتیجه باعث کاهش رشد اقتصادی می شود. بنابراین سیاست های مبتنی بر هدف گذاری تورم می تواند در افزایش رشد اقتصادی کاملاً مفید واقع شود. علاوه بر این دریافتیم که افزایش نااطمینانی تورمی هم رشد سرمایه گذاری (فرضیه برنانکه (۱۹۸۳) و دیکسیت و پیندیک (۱۹۹۴)) و هم رشد تولید (فرضیه فریدمن (۱۹۷۷)) را کاهش می دهد. در نهایت، فرضیه هلند (۱۹۹۵) یعنی وجود علیت منفی از نااطمینانی تورمی به تورم رد می شود.

کلمات کلیدی:

تورم، نااطمینانی تورمی، رشد سرمایه گذاری، رشد اقتصادی، مدل اقتصادسنجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324673>

